

Sosyalist Liseliler

Yeni Bir Düzen
Mümkün!

MAYIS

Merhaba

Dergimizin bu sayısı Başkanlık referandumunu sonrasında hazırlanmaya başlandı. AKP'nin bir dizi yolsuzluk ve hukuksuzlukla seçim sonucunu kendi hanesine yazmaya çalıştığı, halkın büyük bir kısmının ise bu sonucu meşru görmediği ve sesini yükselttiği bir süreçten geçmekteyiz. Böyle bir süreçte akıl birliği sağlamak, "Türkiye nereye gidiyor?" sorusuna yanıt üretmek için "Referandum sonrası Türkiye" yazımızı sizlere sunuyoruz.

Sosyalist Liseliler'in çağrısıyla 1 Nisan'da "Hayır diyen liseliler" buluştu! Ülkemizin içinden geçtiği bu süreçte liseli gençliğin "HAYIR" sesini yükseltmesi kritik önem taşıyor. 1 Nisan'da ortaya çıkardığımız enerjiyi, ülkenin dört bir yanına taşımak için kolları sıvıyoruz!

1 Mayıs yaklaşıyor! Sosyalist liseliler, başkanlık sevdalarına, gericiliğe, emek düşmanlarına karşı bütün liselileri 1 Mayıs'ta alanlara çağırıyor! Hayır'ın sesini 1 Mayıs'ta yükseltmek ve "Yeni bir düzen mümkün!" demek için buluşuyoruz!

Sosyalist Liseliler Yayın Kurulu

BİZİ TAKİP EDİN

sosyalistliseliler

@sosyalistlise

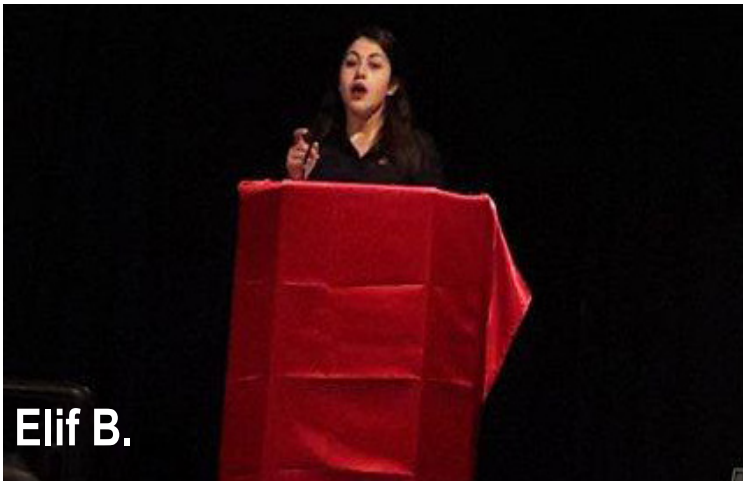

sosyalistlise

Sosyalist Liselilerin çağrısıyla 1 Nisan'da, "Hayır diyen liseliler buluşuyor!" etkinliği gerçekleştirildi. Başkanlık referandumu öncesinde liseli gençliğin tavrını ortaya koymak ve "Hayır"ın sesini yükseltmek için yapılan etkinlik bizim açımızdan başlangıç niteliği taşıyor. 1 Nisan'da ortaya çıkardığımız umudu, ülkenin dört bir yanına yaymak için kolları sıvıyoruz!

Umudu Büyütelim!

Elif B.

"Bizlerden gençlik yıllarımızı fabrikalarda geçirmemizi istiyorlar. Kendimizi geliştirmemiz, yetiştirmemiz adına staj yapma zorunluluğumuz var. Staj yapmak, teori de mesleki eğitimin bir parçası olsa da, pratikte staj yapılan yerin bir elemanı daha var demektir. Daha az ücretle çalıştırdığı, gel bu işi de öğretiyim diyerek daha fazla sömürdüğü bir eleman, eğitim hayatını, can güvenliğini düşünmediği bir eleman..."

"Bizler biliyoruz ki staj yapılan ortamlar denetlenmemekte, iş sağlığı ve güvenliği önlemleri alınmamaktadır. İki yıl önce Gebze'de staj yaparken elektrik akımına kapılan Oğuzhan, hayatını kaybetti. Yine geçtiğimiz aylarda staj yaparken yanan Fatih arkadaşımız hayatını kaybetti. Bizlerin adını bile bilmediği bir çok arkadaşımız staj yaptıkları yerde yaralanıyor veya talih-sizce ölüme mahkum ediliyor. Bizler bu kadere boyun eğmeyeceğiz."

"Biz meslek liseli gençler olarak sömürü düzenine HAYIR diyoruz."

"Birçok okulun kapatılıp, imam hatip olması, karma eğitimin kaldırılmaya çalışıyor olması, eğitim hakkımızı gasp ederken kadın olarak yaşadığımız diğer sorunlarla birlikte mücadelenin neresindeyiz? Kendi çıkarları doğrultusunda alanlarda, meydanlarda sözde kadınların egemenliği için Evet denilmesi gerektiğini savunuyorlar. Zamanında kadınların sokakta gülmesine, tek başına yürümesine karşı çıkan zihniyet şimdide kadınları sokaklara, alanlara davet edip oy istiyor. İşte biz bu iki yüzlülüğe riyakarlığa, sahtekarlığa HAYIR diyoruz. Kadın cinayetlerine ve şiddete alışmayacağız. Yaşam tarzımıza müdahale edilmesine izin vermeyeceğiz. Kadın bedeni üzerinden gericiliğe alan açmaya çalışanlara boyun eğmeyeceğiz." diyerek sözlerini tamamladı.

Boran A.

Referandum sonrası Türkiye'ye bakmak

OZAN KÖSE / A

Oturamayan düzenin çıkışı arayışı: Başkanlık sistemi

Başkanlık sisteminin nereye oturduğunu kavramak, referandum sonrasında Türkiye'de yaşanabilecek siyasi ve toplumsal gelişmeleri anlamlandırmak açısından önem taşıyor. Başkanlık sistemi, 15 yıldır oturamayan İkinci Cumhuriyet rejiminin ayaklarını yere basması, mevcut krizlerini giderebilmesi anlamını taşıyor. Yani başkanlık sistemi Türkiye sermaye sınıfı ve onun temsilcisi AKP açısından gerici, piyasacı ve işbirlikçi bir rejimi tesis ederken, emekçi halk için daha fazla sömürü, baskı ve adaletsizliği beraberinde getirecektir. 15 yıllık AKP iktidarının halkı yönetememe sorunu, devlet kademelerinin yeniden dizayn edilme zorunluluğu, siyasal İslam'ın toplumu bağlayan temel ideolojik motif olarak kullanılamaması, beraberinde daha merkezîyetçi bir devlet yapılanmasına geçişi getirmektedir. Bu sayede havada asılı duran düzenin ayaklarını yere oturabileceklerine olan inanç, başkanlık sisteminin temelini oluşturmaktadır. AKP, İkinci Cumhuriyet'in toplum-

da yeşermesini başkanlıkla birlikte var edebileceğini düşünmektedir.

Başkanlık, İkinci Cumhuriyet'i yeşertcek mi?

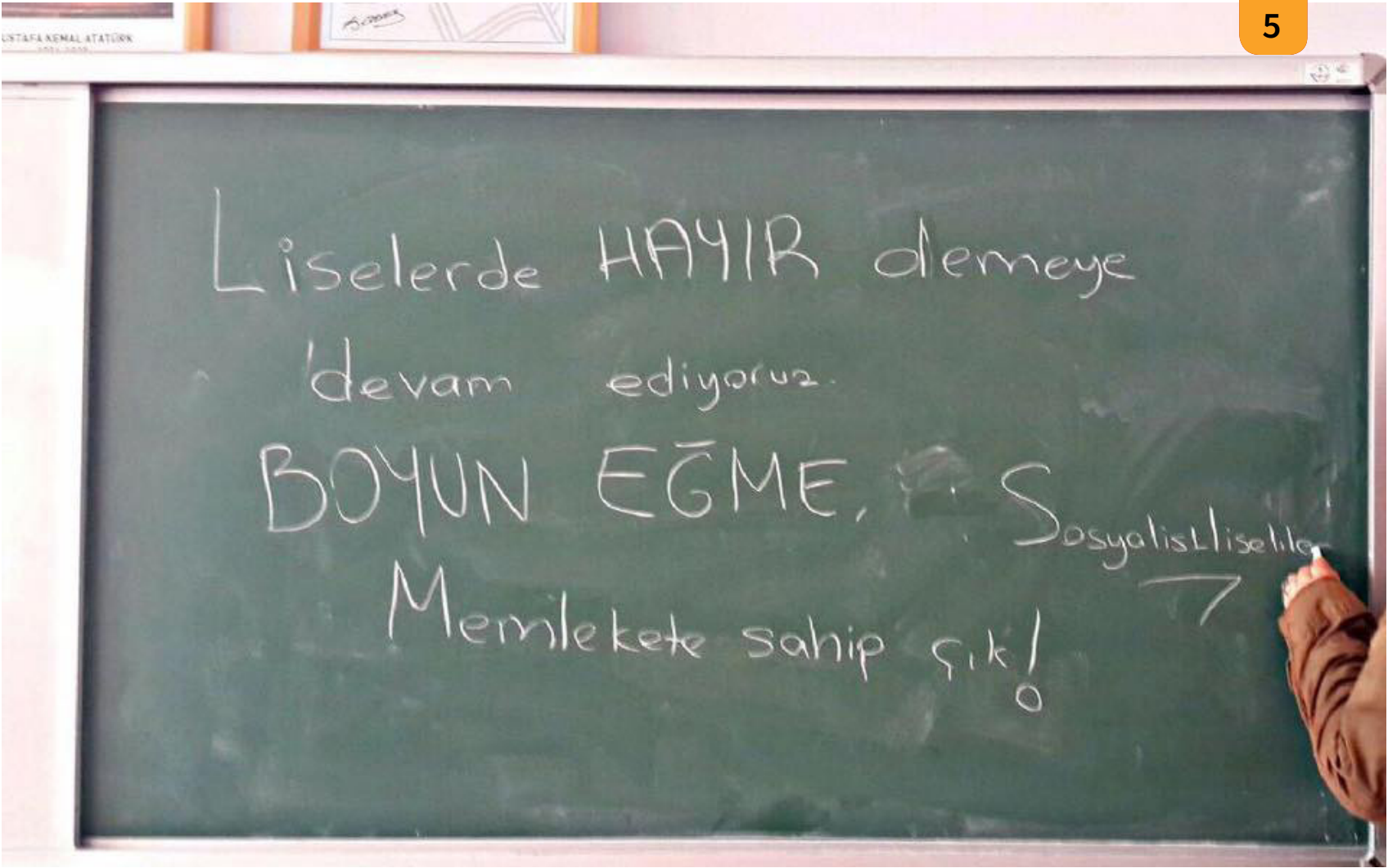
Türkiye şaibeli bir referandum geçirdi. AKP'nin karakterine işleyen yolsuzluk 16 Nisan günü en üst seviyeye ulaştı. Devletin bütün gücünü arkasına alarak planlı şekilde yürütülen süreç, sandık sonuçlarında ciddi bir değişime neden oldu. Suç olmasına rağmen mühürsüz zarflar geçerli sayıldı, ülkenin bir dizi ilinden ve ilçesinden çalınan oy, fazla basılan "Evet" oyları haberleri geldi. Başkanlık bütün bunlara rağmen %51 oyla sandıktan çıktı. Dolayısıyla başkanlık referandumu AKP açısından meşruiyet tartışmalarıyla sonuçlandı. Başkanlık fiili olarak geçse de,

siyasi ve toplumsal açıdan barajın altında kalmıştır. Odaklanılması gereken nokta ise burasıdır. Halkın yarısı, AKP'nin gerici ve piyasacı politikalarına direnmektedir. Diktatörlüğe ve tek adam rejimine boyun eğmemektedir. Dolayısıyla bu meşruiyet sorunuyla doğan başkanlık sistemi

istenilen şekilde işlemeyecektir. AKP istenilen enerjiyi yakalayamamış, İkinci Cumhuriyet'in bu topraklarda yeşermesinin, toplumun bu kalıba girmesinin mümkün olmadığını görmüştür. İkinci Cumhuriyet'in yeşerememe sorunu alınan oy oranından öte, Türkiye'de emekçi halkın, gençlerin, kadınların kapsanamamasıyla alakalıdır. İkinci Cumhuriyet, kadınlara tecavüz, gençlere

“Dolayısıyla başkanlık referandumu AKP açısından meşruiyet tartışmalarıyla sonuçlandı. Başkanlık fiili olarak geçse de, siyasi ve toplumsal açıdan barajın altında kalmıştır.”

geleceksizlik, işçilere ise sömürü ve ölüm vaat etmektedir. Katliamlar ve terör saldırılarının önü arkası kesilmemiştir. Ülkemiz emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda savaşa sokulmuş, cihatçı

çeteler desteklenmiştir. 16 Nisan'da böyle bir rejim onaya sunulmuş ve halkın yarısı reddetmiştir.

Bu karşı duruş, bir dizi siyasi ve toplumsal kaynaktan beslenmektedir. Birinci Cumhuriyet'in tasfiyesini içeren 15 yıllık AKP iktidarı ve izlediği politikalar, Türkiye'deki kutuplaşmanın temelini oluşturmaktadır.

4+4+4 sistemi, kürtaj meselesi, kadın ve erkek eşitliğinin fitrata aykırı olduğu söylemleri, laikliğin tasfiye edilmesi, AKP'nin Or-

tadoğu politikası, cihatçı çetelerin fiili olarak desteklenmesi, proje okul sistemi, Türkiye'de gerici ve piyasacı dönüşüme dair atılan adımlar olarak kodlanmalıdır. Bu sürecin kendisi ise toplumsal yaşama müdahaleyi içermektedir.

İkinci Cumhuriyet, 1923 yılında kurulan Cumhuriyet'in değerlerini eriterek ilerlemiştir. Bu, aynı zamanda AKP ile toplumsal dinamikler arasındaki kan uyuşmazlığının nedenini oluşturmaktadır.

Tercih değil, zorunluluk: Örgütlü mücadelenin büyütülmesi

Sosyalistler açısından, çizilen bu tabloyu değiştirebilecek tek seçenek, örgütlü bir gücün var olması ve emekçi halk nezdinde seçenek olabilmesidir. AKP'nin, Türkiye kapitalizmini temsil ettiği unutulmamalıdır. Bununla birlikte Tayyip Erdoğan'dan büyük bir düzen ve

eklemlendiği emperyalist bir sistem mevcuttur. Kurulmak istenen İkinci Cumhuriyet rejimi de gerici ve piyasacı bir karakter taşımaktadır. Dolayısıyla salt olarak AKP'yi hedef alan bir mücadele hattı eksikli olacaktır. Ortadaki mücadele sermaye ve emek arasındadır. Gerici ve ilerici arasında.

Savaşlarla, katliamlarla insanların öldüğü bir sistemi devam ettirmek isteyenler ile eşit/özgür bir toplumda insanların uzun yıllar yaşayabileceği bir ülke kurma gayesi taşıyanlar arasındadır.

“Sosyalistler açısından, çizilen bu tabloyu değiştirebilecek tek seçenek, örgütlü bir gücün var olması ve emekçi halk nezdinde seçenek olabilmesidir.”

Başkanlık sistemi, Türkiye'de sermayenin güçlenmesi ve düzenin ayaklarını yere basması olarak kodlanmaktadır. Karşındaki mücadele de o oranda sınıfsal bir nitelik taşımaktadır. Dolayısıyla AKP'ye ve İkinci Cumhuriyet rejimine karşı yürütülen mücadele, işçi sınıfının iktidar mücadelesiyle içselleşmek zorundadır. Başkanlık patronların başkanlığıdır. Emekçiler, kadınlar, gençler ise yeni bir düzen için kolları sıvamalıdır.

Örgütlenmek bu anlamda, “başı sıkıştığında yan yana gelmek”ten öteye geçmelidir. Düzenin reddine dayanan politik bir hattın kurulması ülkemiz açısından kritik önem taşımaktadır. Aksi ise katliamlarla, iş cinayetleriyle, tecavüz haberleriyle ve yolsuzluklarla yaşama-ya maruz kaldığımız bir ülke anlamına gelmektedir.

İkinci Cumhuriyet açısından önümüzdeki süreç, tepkilerin olmadığı, her istenilenin rahatça yapılabildiği bir süreç olmayacak. Ortaya çıkabilecek tepkilerin örgütlü ve politik bir kanala akıtılması ise yeni bir dönemin kapısını aralayabilir.

1 Mayıs'ta HAYIR'ın Sesini Yükseltelim!

1 Mayıs'ın biz Sosyalist Liseliler açısından güncel anlamına geçmeden önce, dünya işçi sınıfı ve özel olarak ülkemiz işçi sınıfı açısından tarihsel anlamına bakmak, hem bu günün içeriğini ortaya koymada hem de mücadelemizin doğrultusu hakkında aklımızı netleştirmede oldukça önemli.

1 Mayıs, II. Enternasyonal* tarafından 1889'da dünya işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kabul edilmiştir.

1 Mayıs'a atfedilen bu büyük anlamın nedeni, Amerikalı işçiler tarafından 12 saatlik işgününe karşı 8 saatlik işgünü talebiyle, 1 Mayıs 1886'da başlatılan grevlerin burjuvazi tarafından kanla bastırılması olmuştur. İşçilerin bu onurlu mücadelesini yükseltmek adına II. Enternasyonal'in Paris Kongresi'nde tüm dünyada gösteriler düzenlenmesi karar altına alınmıştır. İlk 1 Mayıs'a dair Marksizm'in temelleri-

nin atılmasında çok önemli katkıları olan ve aynı zamanda Marks'ın yakın arkadaşı Friedrich Engels "Avrupa ve Amerika proletaryası ilk kez seferber ettiği ordularıyla geçit gösterisi yapıyor. Tek bir ordu olarak, bir bayrak altında ve en yakın hedef sekiz saatlik normal işgününün kabulü için!" satırlarını kaleme alarak, işçi sınıfının tek bir ulus olduğunu ve 1 Mayıs'ın bu enternasyonal ruh için önemini ortaya koymuştur.

"1 Mayıs'ta işçi sınıfı AKP rejimine referandumda verdiği "Hayır" yanıtını bir kez daha yükseltecek."

Ülkemize baktığımızda ise 1 Mayıs, Birinci Dünya Savaşı döneminde ve işgal yıllarında kutlanmış olsa da gerçek anlamını 1970'lerde işçi sınıfı hareketinin yükselmesiyle bulmuştur. "Kanlı 1 Mayıs" olarak anılan 1977 1 Mayıs'ı ise yükselen mücadeleyi bastırmak adına tertiplenmiş bir katliam olarak tarihimize geçmiştir. 1 Mayıs'ın 500 bin işçinin katılımıyla Taksim'de kutlamalarına başlanılmasının günler öncesinden

kışkırtmalar başlamış, o gün geldiğinde binlerce insanın üzerine kim olduğu hala saklanan kişilerce ateş açılmış, Kazancı Yokuşu'nda sıkıştırılan işçiler arasında 28 işçi ezilerek ve boğularak hayatını kaybetmiştir. 5 kişi silahla vurularak, 1 kişi ise polis müdahalesi sırasında panzerle ezilerek öldürülmüştür.

1 Mayıs'ın sesi o yıllardan bugünlere her sene baskılarla, yasaklarla ve provokasyonlarla bastırılmaya çalışılmıştır. 2017'ye geldiğimizde ise Türkiye'yi 1977 1 Mayıs'ını kana bulayan darbe dönemlerinden dahi daha baskıcı, daha emek düşmanı bir rejime dönüştürmek adına hazırlanan bir Anayasa değişikliğinin hemen ardından 1 Mayıs'a gidiyoruz. Daha önceki sayımızda "başkanlık ve yeni anayasa" gündemini tartışırken sürecin 'güç delisi' bir kişinin istekleriyle açıklanamayacağını ve önümüzde bir rejim değişikliği gündeminin bulunduğunu ortaya koymuştuk. AKP'nin iktidarı boyunca 1923'te kurulan Cumhuriyet'i tasfiye ederek yerine İkinci Cumhuriyet olarak adlandırdığımız daha gerici, işbirlikçi ve emek düşmanı bir rejim kurmak istediği, referandumun ise bu rejimin oturması

için gereken zeminin oluşturulması adına önemli bir uğrak olduğunu ifade etmiştik. AKP 16 Nisan'da sandıktan manipülasyonla, hileyle, baskıyla 'Evet' çıkarmayı başarsa da söz konusu rejimin hiçbir meşruiyet taşımadığı, toplumun büyük bir kısmı tarafından bu dönüşümün kesin bir şekilde reddedildiği ortaya konulmuştur. Ayrıca iktidarı boyunca emekçilerin haklarını pervasızca gasp eden AKP, referandumun hemen ardından Kıdem Tazminatını kaldırma girişimleriyle rejimin emek düşmanı yüzünü net bir şekilde ortaya koymuştur. Bu nedenlerle ki, önümüzdeki 1 Mayıs'ta işçi sınıfı AKP rejimine referandumda verdiği "Hayır" yanıtını bir kez daha yükseltecek, 16 Nisan sonrası sokaklarda sonucu tanımadığını ilan ederek bu dönüşüme karşı çıkan binlerle bir araya gelecektir.

"Hayır sesini daha gür haykıracak, yeni bir Cumhuriyet'in mutlaka Sosyalist Cumhuriyet olması hedefiyle alanlarda yerimizi alacağız!"

Liseliler emek mücadelesinin neresinde?

Kapitalist sistemde her zaman karşı karşıya olduğumuz geleceksizlik sorunu AKP ile beraber daha da keskinleşmiş bulunmaktadır. Hepimiz üniversite halleriyle liselere başlasak da önümüze konulan sınav sisteminin adaletsizliği, devlet okullarında niteliksiz hale getirilen eğitim, paralı eğitime mahkum edilmenin yarattığı eşitsizlik ve gelecekte işsiz kalma korkusu nedeniyle istemediğimiz bölümlere gitmek, istemediğimiz meslekler edinmek zorunda kalıyoruz.

2. Cumhuriyet rejiminin kuruluşu için gerek duyulan eğitim politikası ile ya İmam Hatip Liselerinde kindar ve dindar nesil yaratma arzusunun kurbanı oluyoruz ya da Meslek Liselerinde ağır bir sömürüye çocuk yaştan itibaren maruz bırakıyoruz. Bizler geleceğin emekçileriyiz. Eğitim

hayatımızdan itibaren bizleri esir eden bu sömürü düzenine karşı insanca, eşit ve özgür bir yaşamın işçi sınıfının öncülüğünde kurulacak sosyalizm ile mümkün olduğunun bilincindeyiz. Ayrıca referandum sürecinde Hayır diyen liseliler olarak da 1 Mayıs alanlarında yerimizi almak büyük önem taşıyor. 16 Nisan ile kuruluş sürecinde önemli bir eşik atlayan gerici, işbirlikçi ve emek düşmanı 2. Cumhuriyet rejiminin en önemli hedeflerinden biri de biz liseli gençliği pençesine almaktır. Bu yüzdendir ki yıllardır eğitim sistemini gericileştirme ve piyasacılaştırmakta; cemaatlara, tarikatlara imam hatip liselerine eğitimde alan açmaktadır. Bizler 1 Mayıs'ta AKP iktidarının bu gerici dönüşümüne, kurmaya çalıştığı 2. Cumhuriyet rejimine karşı referandum sürecinde yükselttiğimiz "Hayır" sesini daha gür haykıracak, yeni bir Cumhuriyet'in mutlaka Sosyalist Cumhuriyet olması hedefiyle alanlarda yerimizi alacağız.

En uzun koşuysa elbet Türkiye'de de Devrim,
O, onun en güzel yüz metresini koştu
En sekmez lüverin namlusundan fırlayarak...
En hızlıydı hepimizin,
En önce göğüsledi ipi...
Acıyorsam sana anam avradım olsun,
Ama aşk olsun sana çocuk, aşk olsun!